

Rezolutīvā daļa:

3. panta 1. punkta c) apakšpunkts Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīvā 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, kas, lai veicinātu gados jaunāku personu piekļuvi darbam, atļauj darba devējam atlaist darbiniekus, kas ir ieguvuši tiesības uz vecuma pensiju, lai gan sievietes šādas tiesības iegūst piecus gadus agrāk nekā vīrieši, rada tiešu diskrimināciju dzimuma dēļ, kas ar šo direktīvu ir aizliegta.

(¹) OV C 282, 21.11.2009.

Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 18. novembra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-48/10) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2008/1/EK — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Esošo iekārtu atļaušanas nosacījumi — Pienākums nodrošināt šādu iekārtu ekspluatāciju atbilstoši direktīvas prasībām)

(2011/C 13/24)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — F. Díez Moreno)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 24, 8. lpp.) 5. panta 1. punkta pārkāpums — Iekārtas, kurām var būt ietekme uz emisijām gaisā, ūdenī un augsnē, kā arī uz vides piesārņošanu — Esošo iekārtu atļaušanas nosacījumi

Rezolutīvā daļa:

1) neveikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka kompetētās iestādes, izsniedzot atļaujas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli 6. un 8. pantu vai pienācīgi pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, rūpētos par to, lai esošās iekārtas vēlākais no 2007. gada 30. oktobra tiktu ekspluatētas atbilstoši šīs direktīvas 3., 7., 9., 10., 13. pantā, 14. panta a) un b) punktā, kā arī 15. panta 2. punktā noteiktajām prasībām, neizslēdzot citas speciālās Savienības tiesību normas, Spānijas Karaliste nav izpildījusi minētās direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 100, 17.04.2010.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 9. novembra spriedums (Amtsgericht Stuttgart (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bianca Purucker/Guillermo Vallés Pérez

(Lieta C-296/10) (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība civiltiesās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Lis pendens — Prasība izskatīt pēc būtības jautājumu par bērna aizgādības tiesībām un pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu attiecībā uz šī paša bērna aizgādību)

(2011/C 13/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Stuttgart

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Bianca Purucker

Atbildētājs: Guillermo Vallés Pérez

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Amtsgericht Stuttgart — Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 388, 1. lpp.) 19. panta 2. punkta interpretācija — Dalībvalsts tiesas kompetence izskatīt pēc būtības prasību par bērna, kura parastā dzīvesvieta ir šajā valstī, aizgādības tiesībām, ja citas dalībvalsts tiesā iepriekš ir iesniegts pieteikums par pagaidu neregulējumu strīdā starp tām pašām pusēm un attiecībā uz tā paša bērna aizgādības tiesībām — Jēdziens “tiesa, kurā prasība iesniegta kā pirmajā”

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 19. panta 2. punkts nav piemērojams, ja dalībvalsts tiesai, kurā pirmajā ir celta prasība par pasākumu veikšanu vecāku atbildības jomā, ir lūgts noteikt tikai pagaidu pasākumus šīs regulas 20. panta izpratnē un citas dalībvalsts tiesā, kam ir kompetence izskatīt lietu pēc būtības šīs pašas regulas izpratnē, pēc tam ir celta prasība par to pašu pagaidu vai arī galīgu pasākumu veikšanas noteikšanu.

Tas, ka dalībvalsts tiesā ir ierosināta pagaidu noregulējuma tiesvedība vai šādā tiesvedībā ir pieņemts lēmums un no celtās prasības vai pieņemtā lēmuma neizriet, ka tiesai, kurā iesniegts pagaidu noregulējuma pieteikums, būtu kompetence Regulas Nr. 2201/2003 izpratnē, obligāti nenozīmē, ka būtu izslēgta iespēja, ka tiek celta prasība izskatīt lietu pēc būtības, kas saistīta ar pieteikumu par pagaidu noregulējumu un ietver elementus, kas pierāda tiesas, kurā ir celta prasība, kompetenci šīs regulas izpratnē, kā to, iespējams, atļauj šīs dalībvalsts tiesības.

Ja, neraugoties uz tiesas, kurā otrajā ir celta prasība, ieguldītajām pūlēm, lai iegūtu informāciju no puses, kas atsaucas uz lis pendens, no tiesas, kurā pirmajā ir celta prasība, un no centrālās iestādes, tiesas, kurā otrajā celta prasība, rīcībā nav neviena elementa, kas ļautu noteikt citā tiesā iesniegtās prasības pamatu un it īpaši pierādītu šīs tiesas kompetenci atbilstoši Regulai Nr. 2201/2003, un ja īpašu apstākļu dēļ bērna intereses prasa pieņemt lēmumu, kuru varētu atzīt citās dalībvalstīs, nevis tajā, kur atrodas tiesa, kurā otrajā ir celta prasība, pēdējai tiesai pēc saprātīga termiņa atbildēm uz uzdotajiem jautājumiem beigām ir jāizskata tajā celtā prasība. Šī saprātīgā termiņa ilgums ir jānosaka, prioritāri ņemot vērā bērna intereses, ievērojot attiecīgā strīda apstākļus.

(¹) OV C 221, 14.08.2010.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 7. jūlijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova un Kemko International EAD/Ministerski savet na Republika Bulgaria

(Lieta C-339/10)

(2011/C 13/26)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova un Kemko International EAD

Atbildētājs: Ministerski savet na Republika Bulgaria

Ar 2010. gada 12. novembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) nosprieda, ka tai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz Varhoven administrativen sad (Bulgārija) uzdotajiem jautājumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 29. septembrī iesniedza Court of Appeal in Northern Ireland (Apvienotā Karaliste) — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd/Department of the Environment for Northern Ireland, Department of the Environment for Northern Ireland

(Lieta C-474/10)

(2011/C 13/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal in Northern Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Atbildētāji: Department of the Environment for Northern Ireland, Department of the Environment for Northern Ireland

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, pareizi interpretējot Direktīvu [2001/42] (¹), gadījumā, ja valsts iestāde, kas sagatavo plānu, kas ietilpst 3. panta piemērošanas jomā, pati ir iestāde, kurai ir pienākumi vides aizsardzības jomā dalībvalstī, dalībvalsts var atteikties saskaņā ar 6. panta 3. punktu nozīmēt iestādi, ar kuru jāapspriežas 5. un 6. panta mērķiem?
- 2) Vai, pareizi interpretējot direktīvu, gadījumā, ja iestāde, kas sagatavo plānu, kas ietilpst 3. panta piemērošanas jomā, pati ir iestāde, kurai ir pienākumi vides aizsardzības jomā dalībvalstī, dalībvalstij ir jānodrošina, lai pastāvētu no minētās iestādes nošķirta konsultatīva iestāde, kas tiks nozīmēta?
- 3) Vai, pareizi interpretējot direktīvu, 6. panta 3. punktā izvirzītā prasība, ka iestādēm, kas minētas 6. panta 3. punktā un sabiedrībai, kas minēta 6. panta 4. punktā, jābūt savlaicīgām un reālām iespējām izteikt savu viedokli "atbilstīgos termiņos", var tikt transponēta ar noteikumiem, kas paredz, ka iestāde, kas atbildīga par plāna sagatavošanu, katrā atsevišķā gadījumā nosaka termiņu, līdz kuram izsakāms viedoklis, vai arī pašos noteikumos, ar kuriem tiek transponēta direktīva, ir jāparedz termiņš vai dažādi termiņi attiecībā uz dažādiem apstākļiem, kurā šāds viedoklis ir jāizsaka?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīva 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 30. lpp.).